

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างชุดการสอน เรื่องการเขียนพยัญชนะไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ช่วงชั้นที่ 1 และศึกษาความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน จากการสอนโดยใช้ชุดการสอน ซึ่งสรุปอภิปรายผล ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่องการเขียนพยัญชนะไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ช่วงชั้นที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอน
3. เพื่อศึกษาเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมของชุดการสอนเรื่องการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการเขียน มีระดับสติปัญญาปกติ และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน แต่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยาทำให้นักเรียนไม่สามารถจะบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในเรื่องการเขียน นักเรียนเขียนตัวอักษรกลับด้าน เขียนสลับหัวพยัญชนะ เขียนสลับตัวอักษร เขียนวนหัวพยัญชนะหลายรอบ ลายมือไม่สวย ลายมือไม่คงที่ เขียนแล้วอ่านไม่ออก เขียนหวัด ลบบ่อย และเขียนไม่ตรงบรรทัด ขนาดตัวอักษรไม่เท่ากัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านค้อลอดันหยง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาได้มาจาก

การคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 10 คน มีกระบวนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. คัดเลือกเด็กที่มีปัญหาทางการเขียนจากนักเรียน 2 ห้องเรียน โดยใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนของ ผดุง อารยะวิญญู (2535:129-139) ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .99 แบบสำรวจนี้ใช้สำรวจปัญหาในการเรียนของเด็กใน 5 ด้านใหญ่ๆ คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหวและพฤติกรรม ซึ่งครูประจำชั้นจะเป็นผู้กรอกแบบสำรวจนี้

2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบปัญหาในการเรียนรู้ของเด็กมาหาคำแห่งเปอร์เซ็นต์ เด็กคนไหนมีค่าแห่งเปอร์เซ็นต์ต่ำกว่า 10 ลงมานำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ใช้แบบสำรวจปัญหาทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน กับนักเรียนที่ได้คัดแยกในชั้นที่ 1 เป็นแบบสำรวจนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้เฉพาะด้าน (Specific Learning Disabilities: SLD) ใช้สำรวจปัญหาในการเรียน 3 ด้านคือ ด้านการอ่าน ด้านการเขียน และด้านคณิตศาสตร์ พบว่านักเรียนมีความบกพร่องด้านการเขียน

4. ทำการทดสอบ IQ (เด็กแอลดี คือ เด็กที่มี IQ ปกติ คือ ประมาณ 90-120) และใช้แบบประเมินทักษะการเขียนกับนักเรียนที่ได้คัดแยกในชั้นที่ 3 เพื่อตรวจสอบดูว่ามีความบกพร่องด้านการเขียนจริง

5. นำข้อมูลทั้ง 4 ชั้นตอนมาสรุปพบว่านักเรียนมีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน จำนวน 10 คน จึงนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ชุดการสอนเรื่องการเขียนพยัญชนะไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทย

2.2.2 เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมของชุดการสอนเรื่องการเขียนพยัญชนะไทยในแต่ละชุด

2.2.3 พฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 15 คาบ คาบละ 50 นาที โดยแบ่งสอนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 จะเรียนวันจันทร์ พุธ และศุกร์ กลุ่มที่ 2 จะเรียนวันอังคาร และวันพฤหัสบดี

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ เนื้อหาวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนพ้อยชนะไทย ได้แก่ การเตรียมความพร้อมในการเขียน , การฝึกการสังเกตและจดจำภาพ , การเขียนพ้อยชนะไทยโดยแยกเป็นพ้อยชนะเขียนคล้าย ได้แก่ กณ , ฎฎ , คตคศ , พฟ , ผฝ , บปย , ททท , ฝึกเขียนคำและประโยคตรงกับรูปภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลโดยใช้ชุดการสอน (IIP)
2. ชุดการสอนเรื่องการเขียนพ้อยชนะไทย
 - 2.1 สื่อในลักษณะสื่อประสม (Multimedia) ประกอบด้วย บัตรคำสั่ง บัตรกิจกรรม บัตรเนื้อหา บัตรแบบฝึกหัด บัตรเฉลย เกมการศึกษา และซีดีสื่อมัลติมีเดีย
 - 2.2 คู่มือครู และ คู่มือนักเรียน
 - 2.3 แผนภูมิลำดับขั้นการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเขียนพ้อยชนะไทย
 - 2.4 อุปกรณ์การเรียน
3. แบบประเมินทักษะการเขียน
4. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในชุดการสอน โดยคิดจากร้อยละของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนจากการทำบัตรกิจกรรมและบัตรแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

2. หาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังจากการเรียนด้วยชุดการสอน) โดยคิดจากร้อยละของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนจากการทำแบบประเมินทักษะการเขียน

3. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนพหุญชนะไทย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยนำคะแนนจากการทำแบบประเมินทักษะการเขียนก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยของแต่ละคนมาเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการใช้ชุดการสอน โดยใช้สถิติ

The Wilcoxon Matched - Pairs Signed Rank Test

4. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเวลาที่ผู้เรียนใช้ในการทำกิจกรรมและบัตรแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

5. วิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนจากการสังเกตพฤติกรรมในการเรียน โดยใช้ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแยกออกเป็นประเด็น ดังนี้ ความกระตือรือร้นในการเรียน , การมีส่วนร่วมในการเรียนและการทำกิจกรรม , ลักษณะการจับดินสอดและพฤติกรรมในการเขียน , ความจำในการเรียนรู้ , การช่วยเหลือเพื่อน และ บุคลิกลักษณะนิสัยส่วนตัว

สรุปผลการวิจัย

ผลการสร้างชุดการสอนการเขียนพหุญชนะไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ช่วงชั้นที่ 1 สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ชุดการสอนการเขียนพหุญชนะไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ช่วงชั้นที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพของชุดการสอน E_1/E_2 เป็นร้อยละ 84.84 / 78.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75/75 ที่กำหนดไว้

2. ความสามารถในการเขียนพหุญชนะไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ช่วงชั้นที่ 1 หลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนการเขียนพหุญชนะไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมชุดการสอนเรื่องการเขียนพหุญชนะไทย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน พบว่าชุดการสอนที่ 10 ฝึกเขียนประโยคตรงกับรูปภาพ ซึ่งอยู่ในขั้นของการเขียนคำและประโยค ใช้เวลาในการทำกิจกรรมมากที่สุด และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมของชุดการสอนที่ 10

ว่ามีความแตกต่างกันมาก ส่วนชุดการสอนที่ 2 ฝึกการสังเกตและจดจำภาพ ซึ่งอยู่ในขั้นของการเตรียมความพร้อมจะใช้เวลาในการทำกิจกรรมน้อยที่สุด และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมของชุดการสอนที่ 2 ว่ามีความแตกต่างกันน้อย

4. ผลการศึกษาพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ของกรณีศึกษาจำนวน 10 กรณี แยกเป็นประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1 ความกระตือรือร้นในการเรียน

7 ใน 10 รายของกรณีศึกษาจะมีความกระตือรือร้นในการเรียน โดยจะเข้าห้องเรียนตรงเวลา สม่่าเสมอและเมื่อมาถึงห้องเรียน จะหยิบและเตรียมอุปกรณ์ต่างๆเตรียมพร้อมที่จะเรียน ส่วน 3 รายที่เหลือของกรณีศึกษา เป็นนักเรียนที่ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน โดยจะเข้าห้องเรียนช้า และขาดเรียนบ่อย

4.2 การมีสมาธิในการเรียนและการทำกิจกรรม

5 ใน 10 รายของกรณีศึกษา จะให้ความสนใจและมีสมาธิในการเรียนเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ ฟังคำอธิบายจากครูแต่บางครั้งก็จะพูดคุยกับเพื่อนหรือทำกิจกรรมอย่างอื่น อยู่ไม่นิ่ง ไม่กล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนแต่จะถามเพื่อน จึงทำให้ใช้เวลาในการทำกิจกรรมในการเรียนมากกว่ากรณีศึกษาหลายๆราย

4.3 ลักษณะการจับดินสอดและพฤติกรรมในการเขียน

5 ใน 10 รายของกรณีศึกษา เวลาเขียนจะจับดินสอดไม่ถูกต้อง ลำดับในการเขียนพยัญชนะไทยผิด และมีอาการเมื่อยมือบ่อยในขณะที่เขียน

4.4 ความจำในการเรียนรู้

กรณีศึกษาทั้ง 10 ราย จะมีความจำสั้นในการเรียน มักจะลืมง่าย ใช้เวลานานมากในการคิดและตอบคำถามที่ครูถาม

4.5 การช่วยเหลือเพื่อน

6 ใน 10 รายของกรณีศึกษา เป็นเด็กที่มีน้ำใจชอบช่วยเหลือเพื่อน

4.6 บุคลิก และลักษณะนิสัยส่วนตัว

5 ใน 10 รายของกรณีศึกษา จะมีนิสัยไม่ละเอียดรอบคอบ ใจร้อน

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ช่วงชั้นที่ 1 โดยใช้ชุดการสอนเขียนพยัญชนะไทยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่าชุดการสอนเขียนพยัญชนะไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพของชุดการสอน E_1/E_2 เป็นร้อยละ 84.84 / 78.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75/75 ที่กำหนดไว้ และความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ช่วงชั้นที่ 1 หลังเรียนด้วยชุดการสอนเขียนพยัญชนะไทยสูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดการสอนเขียนพยัญชนะไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มนต์เชียร พัฒนาวงศ์ (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนทักษะการอ่านและการเขียนผ่านประสาทสัมผัสสามด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของนลินนุช อำนวยสิน (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาศักยภาพในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนเขียน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก

1.1 ชุดการสอนที่สร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบ ได้รับการตรวจสอบแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหาและด้านสื่อการเรียนการสอน และนำไปทดลองกับนักเรียน เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.2 มีการออกแบบขั้นตอนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ คือ เรียนรู้จากความรู้เดิมด้วยเพลง สู่ความรู้ใหม่และสร้างความคิดรวบยอดด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ นันทนาการด้วยบัตรกิจกรรมและเกม แล้วศึกษาเนื้อหาอีกครั้งจากบัตรเนื้อหา จากนั้นฝึกทักษะการเขียนจริงจากบัตรแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคลเพื่อเติมเต็มความรู้ และนำผลมาประเมินตนเองเพื่อทราบผลการเรียนรู้ เรียนซ่อมเสริมสำหรับผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ของคะแนนในบัตรแบบฝึกหัด

1.3 กิจกรรมในชุดการสอนจะเริ่มเรียนทีละขั้นจากง่ายไปหายาก โดยจะเริ่มจากขั้นการเตรียมความพร้อม จากนั้นจึงฝึกในขั้นของการเขียนพยัญชนะไทย เขียนคำและประโยคตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2544 : 80-81) ที่ได้กล่าวถึงวิธีสอนเขียนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ว่า ในการสอนเขียนรูปทรงตัวอักษร ครูอาจสอนการเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก โดยเด็กจะสามารถเขียนหนังสือได้ ก็ต่อเมื่อนักเรียนมีทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นในการเขียน หากเด็กยังขาดทักษะเบื้องต้น จะต้องฝึกทักษะดังกล่าวเสียก่อน เช่น ฝึกทักษะในการจำสิ่งของ(จำจาก

การใช้สายตา), ฝึกการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อกับสายตา และฝึกความพร้อมของกล้ามเนื้อมือ เหล่านี้เป็นต้น

1.4 ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นสื่อประสม ก็จะมีสื่อหลายๆประเภท เช่น เกม รูปภาพ เพลง เป็นต้น ซึ่งจะช่วยเสริมซึ่งกันและกันอย่างมีระบบ และทำให้นักเรียนสนุกสนานในการเรียนและอยากเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยขงค์ พรหมวงส์ (2539 : 177-118) ที่กล่าวไว้ว่าชุดการสอนเป็นสื่อประสมประเภทหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอน และยังเป็นสื่อประสมที่ได้จากระบบการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่องและวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 กิจกรรมส่วนใหญ่นักเรียนจะเป็นผู้ปฏิบัติ ครูเป็นผู้ควบคุมดูแลและให้คำแนะนำกระตุ้น ครูเป็นกันเองกับนักเรียน สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด สนใจการแสดงออกของนักเรียนและส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสแสดงออกได้อย่างเต็มที่ คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจที่จะแสดงออกทางการเขียนได้อย่างเต็มที่

1.6 การวัดและการประเมินผล ประกอบด้วย การสังเกต การตอบคำถาม และการทำแบบฝึกหัด เพื่อให้ผู้สอนทราบจุดเด่นและข้อบกพร่องของนักเรียนและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งจะทำการเรียนของนักเรียนเป็นไปอย่างมีความหมายและมีประสิทธิภาพ

2. ผลการศึกษาเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมในชุดการสอนเรื่องการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน พบว่าชุดการสอนที่ 10 ฝึกเขียนคำและประโยคตรงกับรูปภาพ ซึ่งอยู่ในขั้นของการเขียนคำและประโยค ใช้เวลาในการทำกิจกรรมมากที่สุด และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมของชุดการสอนที่ 10 ว่ามีความแตกต่างกันมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดการสอนที่ 10 ฝึกเขียนประโยคตรงกับรูปภาพเป็นชุดการสอนที่อยู่ในขั้นของการฝึกเขียนคำและประโยค ซึ่งผู้เรียนจะต้องเกิดความคิดรวบยอดและมีความจำเกี่ยวกับตัวพยัญชนะไทยที่ได้เรียนมาจากชุดการสอนที่ 1-9 แล้วจึงจะสามารถเขียนประโยคตรงกับรูปภาพในชุดการสอนที่ 10 ได้ แต่เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความจำไม่ดี และมีปัญหาในการสร้างแนวความคิดรวบยอดแตกต่างกัน จึงทำให้ต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมในชุดการสอนที่ 10 มากและแตกต่างกันมาก ส่วนชุดการสอนที่ 2 ฝึกการสังเกตและจดจำภาพ ซึ่งอยู่ในขั้นของการเตรียมความพร้อมจะใช้เวลาในการทำกิจกรรมน้อยที่สุด และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมของชุดการสอนที่ 2 ว่ามีความแตกต่างกันน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมในชุดการสอนที่ 2 ฝึกการสังเกตและจดจำภาพ จะเรียนรู้ด้วยเกมการศึกษา ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวนักเรียนจะเกิด

ความสนุกสนาน ส่งผลต่อการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ทำแบบฝึกหัดได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรมในชุดการสอนที่ 2 น้อย และมีความแตกต่างกันน้อยเช่นกัน

3. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ของกรณีศึกษาจำนวน 10 กรณี พบว่า

นักเรียนส่วนใหญ่จะมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความจำสั่นในการเรียนและมักจะลืมง่าย เป็นเด็กที่มีน้ำใจชอบช่วยเหลือเพื่อน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งห้องเรียนที่ผู้วิจัยใช้ทำการทดลองเป็นห้องเรียนภาษาไทยซึ่งมีการจัดบรรยากาศต่างจากห้องเรียนปกติในชั้นเรียนและครูผู้สอน(ผู้วิจัย)เป็นกันเองกับนักเรียน สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายไม่ตึงเครียด สนใจการแสดงออกของนักเรียนและคอยช่วยเหลือเป็นกำลังใจกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจกล้าแสดงออกทางการเขียนได้อย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นในการเรียน อยากที่จะเรียนแต่จะมีความจำสั่นในการเรียนและมักจะลืมง่ายซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์พรรณ วรชุตินทร (2542 : 101-102) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ว่ามีลักษณะความจำไม่ดี ย้ำคิดย้ำทำ ส่วนนักเรียนครึ่งต่อครึ่งจะให้ความสนใจและมีสมาธิในการเรียนเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ อยู่ไม่นิ่ง เวลาเขียนจะจับดินสอไม่ถูกต้อง ลำดับการเขียนพยัญชนะไทยผิดและจะมีอาการเมื่อยมือบ่อยในขณะที่เขียน ทำงานช้า และจะมีนิสัยไม่ละเอียดรอบคอบ ใจร้อน มีความรับผิดชอบน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2544 : 4-5) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ว่าจะเสียสมาธิง่าย มีช่วงความสนใจสั้น มีอารมณ์ไม่คงที่ มีพฤติกรรมไม่คงเส้นคงวา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 ในการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน ครูควรมีการเตรียมตัวทั้งด้านเนื้อหาและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรเตรียมสื่อการสอน อุปกรณ์ต่างๆ ให้พร้อมก่อนที่จะดำเนินการสอนทุกครั้ง เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน และบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

1.2 ก่อนที่จะทำกิจกรรมทุกครั้ง ครูจะต้องอธิบายหรือชี้แจงวิธีการปฏิบัติอย่างชัดเจนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจตรงกัน และเน้นให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด การจัดกิจกรรมจึงจะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

1.3 ครูผู้สอนไม่ควรเร่งรัดหรือจำกัดเวลา ควรยืดหยุ่นเวลาตามความเหมาะสม และควรให้ความสนใจให้ความเป็นกันเองและสร้างกำลังใจให้กับผู้เรียน

1.4 ครูผู้สอน ควรมีการจดบันทึกปัญหาที่พบในชั้นเรียนในแต่ละครั้ง เพื่อค้นหาข้อบกพร่อง และนำไปปรับปรุงในการสอนครั้งต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยและพัฒนาชุดการสอนในเนื้อหาเรื่องอื่นๆ ในวิชานี้และวิชาอื่นๆต่อไป

Prince of Songkla University
Pattani Campus